

TORONYIRÁNY

XIV. 18.

2020. május 3.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvét 4. vasárnapja

Anyák napja

Május 7. Boldog Gizella

A mi pásztorunk nem elvont fogalom, afféle semmitmondó kifejezés, hanem a „közöttünk lévő”, a „közöttünk működő”, akit keresztre feszítettek, de feltámadt, akiben megkeresztelték minket, aki szól hozzánk, aki a szentmisében megjelenik, aki a szentáldozásban testét és véréát adja nekünk. Ahol ő a kegyelmével működik, ott már kezdetét vette az egység mindenféle szakadással szemben. Ahol ő van, ott az élő Isten van, tehát közel van hozzánk az Isten. „Gyertek – mondja a 96. zsoltár -, boruljunk le és imádjuk, hajtsunk térdet az Úr előtt, aki teremtett minket, mert ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, s kezére bízott nyáj vagyunk.” Aquinói Szent Tamás pedig így énekel:

*Kegyes pásztor, igaz étek,
édes Jézus, kérünk téged,
te legeltesd, véd a népet,
te mutasd meg kegyességed,
fönn az élők közepett.*

Itt állunk meg, s gondolkodjunk el az igazságon: hogy mi vagyunk a szétszóródottak, akiknek léte is megosztott és távol áll a másiktól. Mi vagyunk a tévelygők, akik nincsenek egységben, akiket sóvány választ el egymástól. Mi vagyunk azok, akiket a farkasok üznek, hajtának, akik nem tudják, hogy kihez tartoznak. Ha kitarthatnának mellette, és szava ránk találna, éppen ott, amiben valóban elvesztettek vagyunk, abban találna ránk szava: „Én vagyok” – akkor tudnánk, hogy ő az igaz jó pásztorunk.

Karl Rahner

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: A diakónusokért: Imádkozunk azért, hogy a diakónusok az Ige és a szegények hűséges szolgálata által éltető jelek legyenek az egész Egyház számára.

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 2,14a.36-41** Pünkösöd napján Péter az apostoli testület élén a tömeg elé áll és kijelenti, hogy azt a Názáreti Jézust, akinek a keresztre feszítését követelték, Isten feltámasztotta, Úrrá és Messiássá tette. Sokan hallgattak szavára és mintegy háromezren megkeresztelkedtek.
- 2. 1Pét 2,20b-25** Péter apostol levelében Krisztust állítja a hívek elé, aki vétkeinket saját testében fölvitte a keresztfára, hogy meghalljunk a bűnnek és az igazságnak éljünk. Az Ő sebei szereztek számunkra gyógyulást.
- 3. Jn 10,1-10** Jézus a Jó pásztorhoz hasonlítja magát, valamint az élet teljessége felé vezető kapuhoz.

A pásztor és a nyáj

Húsvét negyedik vasárnapjának liturgiája teljes egészében a jó pásztorról és nyájáról szól, s ezen a vasárnapon – papi hivatásokért imádkozva – tartjuk a hivatások világnapját.

De mit mond a mai embernek a „jó pásztor” evangéliumi képe? Helyénvaló-e a testvériség és az egyenlőség nagy törekvéseinek a korábban pásztorról és nyájról beszélni az egyházban? Különösen akkor, amikor sokan – mai gondolkodásmóddal – „nyájon” valami értelmetlen, önállótlán és lebecsült tömeget értenek, s a nyáj egyes tagjait „buta birkának” titulálják. Nemcsak a világi hívek vetnek fel ilyen kérdéseket, azok, akiket a „nyáj” közé szoktak sorolni, hanem a lelkipásztorok is, akik még az eddiginél testvéribb, közvetlenebb légkört szeretnének kialakítani egyházközségükben s maguk körül.

Mindjárt meg kell jegyeznünk, hogy az evangélium megírása óta a pásztor és nyáj szavak sajnálatos jelentésváltozást szenvedtek, főleg azok körében, akik sohasem láttak valódi pásztor és nyájat, legfeljebb csak képen, a televízióban vagy filmen. Akik csak egyszer is beszélgettek igazi pásztoemberrel és megsejthették a pásztorok szépségeit, másként beszélnek. Az előbb felvetett nehézségeket azonban nem lehet

megkerülni.

Mit jelent tehát a mai embernek a jó pásztor és a nyáj krisztusi hasonlata?

A mai ember is fel tudja fogni az evangéliumi kép csodálatos jelentését, ha nem sajnálja a fáradságot, hogy megkeresse a hasonlat eredeti értelmét. Ennek a képnek vigasztaló, nagyszerű igazsága igazán megéri a fáradságot, ha maga Jézus ezt a formát választotta, hogy megvilágítsa: mi a kapcsolat közte és a megváltott hívők között. Keressük meg a megértés szabályait és alkalmazzuk azokat. Különösen két dolgot kell figyelembe vennünk:

1. Mit jelentett Jézus idejében a pásztor és a nyáj fogalma? Mindenekelőtt egy nagyra becsült, ősi életstílust, helyesebben életformát, amelyet a hallgatók mind jól ismertek és értékelték. Ez az életforma a pásztor és a nyáj számára az élet és a hivatás teljes összefonódását jelentette, egyik sem képzelhető el a másik nélkül. A pásztornak a nyáj élete a saját élete is, ezért a jó pásztor életét is kockáztatja a nyájért. (A béresnek csak pénzt jelent a nyáj, s elfut, ha veszély van.) A nyájnak is az életet jelenti a pásztor, aki védi, vezeti őket ismeretlen pusztákon, mezőkön át.

Jézus hasonlatában ezek szerint elsősorban a pásztor és a nyáj összetartozását, életegységét kell észrevennünk, nem pedig a különbségeket, amelyekre egyébként utalás sincs az evangéliumban. A jó pásztor képpel Szent János evangélista, aki a legbehatóbban foglalkozik vele, éppen a Jézusban való hit és a benne való élet legbensőbb titkait igyekszik feltárni. „Ismerem enyéimet és enyéim ismernek engem” nem csupán értelmi megismerésre utal, hanem életközösségben nyert ismeretekre. Jézus tehát a pásztor és a nyáj hasonlatában saját életének és a híveknek életegységét ábrázolja, mégpedig a közösségi elemeket hangsúlyozva, nemcsak a benső, hanem a külső egységet is bemutatva.

2. A „jó pásztor” kép jelentését igazában csak üdvtörténeti távlatban értelmezhetjük helyesen. A liturgia számos helyen (pl. a könyörgésben is) az Ószövetségre utal, amely Istent nevezi jó pásztornak. Isten jó pásztora mivolta pedig nem általában az ő atyai szeretete vagy emberszerető gondoskodása, hanem kifejezetten az ő üdvözítő, megváltó tevékenysége, amellyel megmenti, vezeti népét. Az sem közömbös, hogy most a liturgia húsvéti időben utal Isten jó pásztorságára. Ezzel ezt tanítja: Isten a húsvéti misztériumban, Fiának, a Bárányak áldozatában és feltámadásában teljesítette be jó pásztora mivoltát. Krisztus személyében testesült meg és mutatkozott be igazában Isten jó pásztorsága. Jézus tehát teljes joggal mondhatta magáról: „Én vagyok a jó pásztor”. Olyan pásztor, aki áldozati Bárány is egyben.

Krisztus, a jó pásztor misztériuma egyházában folytatódik. Minden hívő részesül benne, de különösen azok, akik az egész közösségért vállalt pásztora hivatást kaptak, akik az üdvösség választott munkatársai. Imádkozunk értük a mai napon (más-kor is!), hogy az egyetlen, isteni Pásztor, Jézusnak tökéletes megjelenítői és munkájának hű folytatói legyenek, és elegendő számban, minél többen legyenek!

Csanád Béla

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (5.)

RENDSZERES ÉS KÖZVETETT VILÁGEGYETEM

Új középkor

A kirekesztés növekedése

Tegnap, az ipari társadalom korában, a társadalmi osztályok ellentétének terminusaiban gondolkodtunk. Ellentét feszült a „főnt” lévő emberek, akik maguknak tartották meg a hatalmat és a technikai szakértelmet, és a „lent” lévőek között, akik áruba bocsátották termelőerejüket. De mindannyian a termelési- és csererendszer részesei voltak.

Ma, Alain Touraine szociológus szerint újfajta megkülönböztetés lép a régi helyére, a „bentiek” csoportja (a bennfoglaltak) és a „kintiek” csoportja (a kizártak). Ily módon a vertikális társadalomból a horizontálisba lépünk. A társadalom összeforrására leselkedő veszély többé már nem a vertikális hierarchiából jön, ami az egyenlőtlenség, hanem a szétszakadás révén kialakuló kizáró elvű csoportokból.

Touraine szerint ez a szakadás a „bent” és a „kint” között egyre mélyebbé válik. „Széles árok - írja - amit egyre nehezebb átugrani. A mi liberális társadalmunk a gettót hordja magában, míg az osztálytársadalom a konfliktust és az egyenlőtlenséget, de nem a gettót. A kizsákmányolásban maradt a társadalmi kapcsolat. Hátrányos megkülönböztetést alkalmazó társadalom voltunk, szétszakító társadalommá válunk.”

Egykor „alkalmatlan fiatalok”-ról beszéltünk, és azt gondoltuk, hogy a kirekesztés oka ez az alkalmatlanság. Ma beismerjük, hogy a kirekesztés valódi oka a visszautasításban rejlik.

Számos tényező jön be ebbe a teremtő játékba, mely a kizárás útját kövezi ki. Többé-kevésbé uralkodóan összefonódnak általános módon az emberek, a röppálya és az egyéniség szerint. Három jelentős tényezőt lehet kiemelni. Az első a társadalmi háló növekvő sérülékenységből áll. Ahogy Jean-Baptiste de Foucauld aláhúzza: „A társas kötelék többé már nem természetes. Ma az az érzésünk, hogy lyukak vannak a társadalomban, üres területek, és amikor az egyén elhagy egy társas köteléket, nem biztos abban, hogy automatikusan talál egy másikat.”

Ha meg akarjuk keresni az okait ennek a társadalmi köteléknek a sérülésében, a következőket tudjuk megállapítani:

- az individualizmus erőteljes növekedését;
- a család fejlődését, túlértékelődését, mint kívánatos létezőt, ugyanakkor leértékelődését, mint intézményt;
- a széles körben városiasodott társadalom szerkezetét.

A helyi szolidaritás csökkenésének, és a magányosság ijesztő növekedésének vagyunk tanúi.

A kirekesztés második oka, amit sokan elsőnek említenek, a munkanélküliség félelmetes növekedése. Soha nem lehet eléggé hangsúlyozni, mennyire demoralizálja ez a növekedés a társadalmat, a szó szoros értelmében. Ahogy René Lenoir kihangsúlyozza, „a munkahelyek növekvő fogyása veszélyezteti a társadalmunkat, aláássa magát a társadalmi szerződést”.

Franciaországban a munkanélküliség különösen súlyosan érinti a fiatalokat (a munkanélküliek 25%-a kevesebb, mint 25 éves). A 18 és 25 év közötti fiatalok egynegyede jelenleg is munkanélküli (csak, Spanyolország és Olaszország van rosszabb helyzetben az Európai Unióból). És itt nemcsak gazdasági problémáról van szó, hanem a társadalmi szervezet problémájáról. Létezik egy

elterjedt irányvonal, mely szerint meg kell védeni a már meghódított helyeket, és ki kell rekeszteni a fiatalokat.

Végezetül említsük meg a harmadik okot, amely közrejátszik a két előbbivel együtt a kirekesztésben. Egyfajta értelmi hiányosságban áll, mely a hivatkozások összevisszaságát jelenti. A kirekesztésben lévő fiatalok túlságosan gyötrelmes identitás-, értelmi-, önbecsülési-problémák előtt találják magukat, melyeket nehéz körülmények között és készületlenül kell megoldaniuk.

Még hozzátesszi Jean-Baptiste de Foucauld: „A társadalmi kirekesztés, amely egyre terjed a mi társadalmunkban, nemcsak gazdasági, társadalmi, jogi szervezési probléma, hanem spirituális probléma is.”

Bizonytalan fiatalság

Milyen hatást gyakorol a társadalmi fejlődés a serdülők magatartására?

Először is én kételkedem az általános jellegű értekezés helyességében. „Bármely, a fiatalokról szóló értekezésben nem követhetünk el nagyobb hibát annál, hogy következetesen hivatkozunk olyan homályos fogalmakra, mint a serdülők és az ifjúság.” „Az ifjúság csak egy szó, mely kényelmes, ám csalóka skatulyaként szolgálhat” - mondják a szociológusok.

Való igaz, a serdülők nem egyformák. Ezt tapasztalhattuk a közelmúltban gimnazisták megmozdulásain: mialatt sok fiatal azért vonult fel, hogy több rendszabályt követeljen a gimnáziumokban, addig mások ebből hasznot húzva kifosztották az üzleteket. Mindannyian azonos korú serdülők voltak, ám olyan élesen különböztek egymástól, hogy az újságírók „pusztítókról” beszéltek, akik „megzavarták az örvendős megmozdulást”. Akkor megértettük, hogy többé nem beszélhetünk a fiatalságról, mint egységes szociológiai tényezőről. Különböző áramlatok és törésvonalak osztják meg.

Sajnálatos módon minden intézményben, különösen Egyházunkban a fiatalságról szóló beszédeknek néhány olyan fiatalból kiindulva építik fel, akiket ismernek. Az Egyház olykor hajlamos a fiatalságról alkotott fejtegetéseihez azt a pár tízezer fiatalot a sok millióból alapul venni, akik elmentek, hogy megtapsolják a Pápát, és hogy együtt imádkozzanak vele, amikor egy-egy országot meglátogatott. Ám ők a nemzet fiatalságának csupán egy elenyésző szeletét alkották. Sokan és sokszor próbáltak már általános érvényű kijelentéseket tenni néhány olyan tényezőről kiindulva, amellyel már találkoztak.

Soha ne feledkezzünk meg arról, hogy az ezerarcú fiatalság milyen sokrétű. Ez szükségessé teszi, hogy a kísérlet különböző formáinak megvalósításán gondolkozzunk.

Most, hogy a sokrétűség fogalmát tudomásul vettük, térjünk vissza arra a kérdésre, hogy a társadalmi változások, melyeknek mostanában szemtanúi vagyunk, milyen hatással vannak a serdülők világára. Az olvasathoz feltétlenül szükséges egyfajta szempontrendszer, s lehet, hogy meglepetést okozok azzal, hogy ezt Bernard Bro atya gondolatából kiindulva teszem. Az emberi társadalom legfontosabb élményeiről elmélkedve három olyanra mutat rá, melyeket senki sem kerülhet el, s melyeket újra és újra túl lehet szárnyalni: a boldogság, a másik ember és az idő megtapasztalása. Az olvasathoz ezt a vázat felhasználva figyeljük meg, mi változott meg a mai fiatalokban!

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet

Emmausi pillanat

Akár így titulálhatnánk Szabó Lőrinc versét, amelynek Az Árny keze címet adta. Húsvét után vagy évközből egyként figyelmet keltő sorok, hiszen egy olyan költőről van szó, aki élete végéig küzdött önmagával hit és hitetlenség között. Szenvedett, gyötrődött, fájdalmas arccal tekintett a világra, ahogyan Borsos Miklós Szabó Lőrinc portréján látni. A vers az alábbi:

„Maradj velem, mert beesteledett!”

Bibliát hallgat a gyülekezet.

Alkony izzik a templom ablakán.

Hitetlen vagyok, vergődő magány.

„Maradj velem, mert beesteledett!”

– Ha így idegen, vedd emberinek,
súgja egy hang, s ahogy látó szemem
elmereng a régi jeleneten,
az emmausin és felejttem magam,
a sugár-hídon némán besuhan
egy örök Árny: lehetne Buddha is,
de itt másképpen hívják, és tövis
koronázza: én teremtem csupán,
mégis mint testvére néz reám,
mint gyermekére, látja, tudja, hogy
szívem szakad, oly egyedül vagyok,
s kell a hit, a közösség, szeretet.
S kezét nyújtja. Mert beesteledett.

Katolikus lapnál dolgozó újságíró, Szigeti Endre tanúsította még az ötvenes évek derekán, hogy a költő levelet váltott vele, amelyben közölte: a legkomolyabban írta ezt a verset (is), kifejezve vergődését. Az újságíró megértését fejezte ki, és leírta azt a fontos mondatot, ami a keresztény embernek kötelező, ha komolyan veszi önmagát: hívő ember ne akarjon másokon diadalmaskodni, elégedjék meg azzal, hogy önmagán diadalmaskodik. Egy vergődőhöz sem szabad a „diadal fölényével” közeledni, hanem a „szeretet alázatával”.

Sokan vannak, akik valamiféle kétségtől úzva elindulnak valamiféle találkozásra, mivel érzik, mennyire egyedül vannak. Hogy találkoznak-e valakivel, kétséges, de mindig több lehet az indulás bátorságát választani.

A leáldozó napban is megszűnhet a magány nyomorúsága. Szabó Lőrinc őszinte szavai, hogy akivel találkozik, mint testvére néz reá, s bár úgy véli ő teremti csupán, a hasonlóság a lélek fájdalmából származik, az istenképiség emberi valóságából; a szeretet a kezét nyújtja, ami már a legtöbb: benső megtárukozás – hit és hitetlenség határán – egy érzésnek, melyet nem lehet elfelejteni. Amint azt a tövises arcot, amely arcunkra nyomódott születésünk pillanatában, és ott fénylik az emmausi estében.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

A Szent Gellért Szeminárium kápolnájából határozatlan ideig minden este 6 órától élő adásban szentmisét közvetít a Szeged-Csanádi Egyházmegye, mely a <http://szeged-csanad.hu/mise> webcímen érhető el. A hagyományosan Szűz Mária tiszteletének szentelt május hónap első napjától pedig a szentmise előtt fél 6 órától a Loretto-i litánia imádságába kapcsolódhatnak be az érdeklődők ugyanezen a webcímen.

Az Egyetemi Lelkészség Facebook oldalán a megszokott időben, vasárnaponként este 8 órától követhető online szentmise a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség kápolnájából.

Májusi online énekes-orgonás litániára várja a közösség tagjait a móravárosi Szent Kereszt Plébánia plébánosa hétfő kivételével a hétköznapi szentmisék előtt 15.45-kor.

Újabb adománnyal segítette a koronavírus-járvány elleni védekezést a Szent-Györgyi Albert Rotary Club Szeged és a Szeged Első Lions Club. A két jótékonyági szervezet 80 db, 94 %-os védelmet biztosító FFP-2-es arcmaszkot adományozott a Bálint Sándor Egyházmegyei Szeretetszolgálat ápolóinak és a hajléktalan ellátásban dolgozó munkatársaknak.

Befejeződtek az állagmegőrzési és felújítási munkák a Szent József templom alagsorában (Dáni János u. 3.), mely a szegedi jezsuita közösség egyik élettere. A korábbi, 2,7 millió forintos szigetelési munka folytatásaként végéhez ért a meditációs tér megújítása, melyre a rendtartomány 1.879.042 forintot fordított. A templomi közösség jóvoltából 300.000 forint gyűlt össze, melyet – mintegy 50.000 forinttal kiegészítve - az új tér burkolására költöttek.

A koronavírus-járvány miatt egy évvel elhalasztották a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, melyet idén szeptember 13. és 20. között Budapesten rendeztek volna. A döntést Ferenc pápa a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Tanácsával és a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciával közösen hozta meg. Az esemény 2021-re történő halasztását a jelenlegi nemzetközi egészségügyi helyzettel és ennek következményeivel indokolták, a hívők és a zárandokok mozgására és gyülekezésére tekintettel.

A középiskolai tanulmányait most befejező, virtuálisan ballagó diákoknak, a Toronyirány szerkesztősege nevében gratulálunk, és sok sikert kívánunk az érettségi vizsgákhoz!

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

Ferenc pápa üzenete a XXXV. Ifjúsági Világnapra (5.)

„Ifjú, mondom neked: kelj föl!” (vö. Lk 7,14)

A „feltámadtak” új élete

Az evangélium szerint az ifjú „elkezdett beszélni” (Lk 7,15). A Krisztus által megérintett és életre keltett ember első reakciója az, hogy félelem és gátlások nélkül közli azt, ami benne van, személyiségét, vágyait, igényeit és álmait. Talán még sohasem tette meg ezt, talán meg volt győződve arról, hogy senki sem érti meg őt!

A beszélgetés azt is jelenti, hogy kapcsolatba lépünk másokkal. Aki „halott”, annak már nincs semmiféle külső kapcsolata, a kapcsolatai megszakadnak vagy felületessé, rosszá, képmutatóvá válnak. Amikor Jézus életre kelt minket, visszaad a másik embernek (vö. Lk 7,15).

Ma gyakran van „háló”, de nincs kommunikáció. Az elektronikus eszközök használata, ha nem kiegyensúlyozott, azt eredményezheti, hogy állandóan a képernyőhöz ragadunk. Ezzel az üzenettel – kiindulva Jézus „Kelj föl!” szavából –, veletek együtt, fiatalok, egy kulturális változás elindítására szeretnék ösztönözni. Egy olyan kultúrában, amely izolált és a virtuális világokhoz ragaszkodó fiatalokat nevel, terjesszük el Jézusnak e szavát: „Kelj föl!”. Ez meghívás arra, hogy ki-ki megnyíljon egy olyan valóság felé, amely messze túlmutat a virtuálison. Ez nem azt jelenti, hogy megvetjük a technológiát, hanem hogy azt hirdeti, eszközként és nem célként kell tekinteni rá. A „felkelni” azt is jelenti, hogy „álmodj”, „kockáztass valamit”, „törekedj megváltoztatni a világot”, éleszd újjá vágyaid, szemléld az eget, a csillagokat, a körülötted lévő világot. „Kelj föl és légy azzá, aki vagy!” – ez az üzenet elérheti, hogy a körülöttünk élő fiatalok sokaságának színtelen arca életre keljen és bármely virtuális valóságnál sokkal szebbé váljon.

Ha életet adsz, akkor lesz valaki, aki elfogadja ezt az ajándékot. Egy fiatal nő egyszer azt mondta: „felkelsz a díványról, amikor valami szépet látsz, és úgy döntesz, hogy magad is megteszed”. Ami szép, az felébreszti a szenvedélyt. És amikor egy fiatal valamiért vagy jobban mondva: valakiért lelkesedik, akkor végül felkel és nagyszerű dolgokat kezd végbevenni; a halottból, aki volt, Krisztus tanújává válhat és életét adhatja Érte.

Kedves Fiatal Barátaim, mik a szenvedélyeitek és álmaitok? Valósítsátok meg azokat, és ezáltal valami gyönyörűt kínálhattok a világnak, az Egyháznak és más fiataloknak szellemi, művészeti és társadalmi téren. Megismétlem anyanyelvemen nektek: *hagan llo!* – Hallassátok a hangokat! Egy másik fiatal azt mondta egyszer: „ha Jézus olyasvalaki lenne, aki csak a saját ügyeivel törődik, az özvegy fia nem támadt volna fel”.

Az ifjút feltámadása visszaadta anyjának. Ebben az anyában megláthatjuk Máriát, a mi anyánkat, akire a világ minden fiatalját bízunk. Benne felismerhetjük az Egyházat is, amely kivétel nélkül minden fiatal szeretettel fogad. Ezért kérjük Máriát az Egyházért, hogy legyen mindig anyja gyermekeinek, akik a halál árnyékában élnek, sírva és az új életért könyörögve. Minden gyermekével, aki meghal, az Egyház is meghal és minden gyermekével, aki visszatér az életbe, újra életre is támad.

Megáldom az utakat. És kérem, hogy ne felejtsetek el imádkozni értem.

Róma, Lateráni Szent János Bazilika, 2020. február 11-én, a Lourdes-i Szűzanya emléknapján

Ferenc pápa